

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 franci. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Calicul în Paradis.

Un țigán voind a fura slánina nașu-so i s'a suit în pod, și'n întunerice căutând după slánină, a căđut printre podinele, pe cari nașu-so temendu-se de furt, le-a fost depártat, în mijlocul căsii, și, ca se acopere prepusul unei fapte rele, a strigat din resputeri: Bună séra nașule și la toți cei din casă! Așa și eu, călătorind la băile din Carlsbad, pe ne-așteptate m'am pomenit în Paradis. Iată cum. La gara călei ferate din Carlsbad dându-me jos din tren, între multele voci, ce asurđeau lumea aud strigând: „Hotel Paradis“, „Hotel Paradis“! Aha, cugetam în mine, Paradisul e țéra calicilor. După cum ne-nvêță sánta scriptură pe bogáti nu-i bagi altcum în Raiu decât dacă-i legi de códa unei cămile ș'apoi mâni cămila printre urechile unui ac, dar pentru calici ușa Paradisului totdeuna e deschisă. M'am suit deci într'un omnibus, care purta inscripțiunea: „Hotel Paradis“, și-n 10. minute m'am sălășluit în lăcașurile Sántului Petru.

Dar vai amar m'am pácălit. Paradisul de ađi numai e acela, pe care ni'l lăuda dascálul nostru la școlă când învățam istoria

biblică. În Paradisul de ađi a adus timpul reforme cu sine, pe cari cei-ce pe pământ învătă istoria biblică tot după vechiul sistem; nu le cunosc. Evele sânt aceea ce-n Paris se numește: „Dames de la halle“ sau cum ăic cei din București: Zarzavagióice, și Adamii, cari însuși jócă rola șerpelui, fac serviții de marcheri, și deși-s îmbrăcați în frac, totuși nu se desting din ceea-ce Italienii numesc: „Rinaldo Rinaldini“; Vienesii: „Gründer“ iar noi Transilvanenii: Dăian“! Instituțiunea pungășilor și arta tragerei pe sfóră sânt aici cu mult mai dezvoltate ca-n București.

Aici lumea nu se-mbétă, ca pe pământ, cu apă rece, ci cu apă caldă dela 6. până la 58. graduri R. și, după-ce s'a îmbetat, vin un fel de vampiri, cari pe pământ se numesc medici, și sug sângele.

Măncarea constă din ouă moi și carne friptă-n frigare, de regulă pui de găină, dar pipărați înfricoșat așa încât, când s'apropie marcherul cu: „Zahlen“, nu-ți vine a cânta ca lui Tilu-Buhoghindă: „Deschide-te punguliță“ dar te prind frigurile. Un ou mólce costă, afără de aruncăturile indirecte cunoscute ș'aici sub numele: „Trinkgeld“, ăece cruceri, și fericiți cei-ce trăiesc numai cu ouă moi, că acelora e împărăția scobitorilor de ăinți. —

Dacă un ou costă-n Paradis ăece cruceri, cât costă atunci un puiu de găină fript în frigare? Acéstă întrebare punându-mi, în fața ei învolbam din ochi ca istoricul vitulus ad portam novam, și-n lipsa aritmeticei lui Popescu, nu-mi puteam responde. Un marcher m'a scos însă din perplexitatea matematică ăicând clara et distincta voce, 1 fl. 25 cr.

Am șuvăit din cap ca măgariul căd îi bagi iască aprinsă în ureche, dar ce era se fac, am plătit ș'am plecat de-adreptul la Sântul Petru, ca se me plâng contra jafului la

care publicul de aji al Paradisului este espus. Hei nepóte — 'mi díse Sântul Petru — a trecut baba cu colacii și prin Raiu. Stăm în rėsboiu permanent cu Diabolul și d'aceea trebuie se întreținem o mare armată de cătane, ca și voi acolo pe pământ. Ba d'un timp încóce am fost siliți se-ntroducem și honvedii, sau cumu-i numiț voi pela Sibiiu: Diaconii archidiecesani. Ș'acum, decând au bolândit cei din România cu retipărirea cărților bisericești, trebuie se ne procurăm arme cu totul nouë. Ne mai lipsește ș'aici numai Boznia și Herzegovina vóstră ca neci Dracul se nu mai primescă portfoiul finanelor comune! În urmarea acestei stări, nepóte dragă, și noi am introdus în Paradis legile pentru dările de consum ale lui Szapári, și iată cauza marei scumpete. Tu nepóte — continuă Sântul Petru — nu trebuie se măsuru cu acea măsură relațiunile din Paradis cu care ai fost dedát ale măsura pe pământ. Un puiu de găina fript d'aceea costă în Paradis 1 fl. 25 kr. pentru-că nouë ne lipsește consistoriul din Sibiiu, ca se ne clocească óuele și metropolitul Miron, ca se ne scótă puii“!

Cu deslușirile acestea — ca se me folosesc de terminii lui Diamandi Manole — m'a luminat Sântul Petru, ș'am tăcut.

Populațiunea Paradisului se compune din întreagă omenimea fără deosebire de naționalitate și confesiune și se bucură de cuintesința libertății personali ș'a egalei îndreptățiri. Dignități și ranguri nu există. Fiăcare se folosește de propria lui limbă, și-o scóte cât póte de lungă și linge ce-i place. Aci veți un fost principe mergënd în ordinea gâștelor dup'un Jidan din Polonia cu vucle rėsucite și prelângă ambele urechi flocos spëndurëtóre, colo un odinióră îngânfat baron, dup'o scorbura de babă vrăjitóre, care în cealaltă lume s'a hrănit dând cu bobi etc., și bind apă caldă din diferitele isvóră dătátóre de viêtă.

Tótă lumea, fără griji, mănâncă, bea, merge la preumblare și dórme; și când vine vorba la plată tuturor li se trage după aceeași măsură pelea preste urechi. Aici nime nu muncește, boieri și arendași nus și d'aceea legi pentru tocmeli agricole, și circulare d'ale lui Cogălniceanu și. C. A. Rosetti neci după nume nu sânt cunoscute.

Ce mi-a bătut mai tare la ochi e că-n tot Paradisul nu vėdi un călugăr sau celibe, neci un Unit și neci un Maghiar. Curios ca se aflu motivul am întrebat pe Sântul Petru. Acesta mi-a respuns, că călugării și celibii, fără escepțiune pleacă cu tren separat d'adrepul în Jad. Ce privește pe Uniți — „dise Sântul Petru — nu știu ce s'a fi întemplat cu cei din „Purgatoriu, dér aceia căți s'au aflat în Raiu, cât au auđit de „sinodul provincial toți au plecat la Blaj. — Maghiarii, în fine „nu s'au sălășluit neci odată aici. Ei, trag de regulă în Raiul „lui Mohamet. Un singur Maghiar a intrat dela dualism încóce „în Paradis, der fiind-că și acesta cât s'a vėđut aici, a umblat „se formeze o societate pentru maghiarisare, deloc l'am dat afară.“

Cum am ajuns eu în Paradis nu-mi pot esplica încă. Sigur pécatele mele și blăstēmul Pițigoilor m'a făcut pärtăș de starea, în care me aflu.

Paradis în 20 Juniu anul făcerei 7390.

Calicul.

Ținețivė de fole!

Nr. 2

1881—1884

Honorati Alegetori Concitoien! *)

„Resultatu 57 siedintilor regnicolari ieste fórte pucinu, „causa se strelucieste, din raportu presenti.“

*) Originalul se affă la redacțiunea Calicului.

„Pertractia Budgetului o cinut in 42 siedincele regnicolarie, dispre modificazione câteva paragrafilor legi defensioniei, „debatu so trasu preste 10 sesione regnicolarie, in 5 sessione regnicolarie so isprevit de osibite lucrurile. Gazetele, journaliele regnicolarie: adevereze ca opositia foloseste tóta occasionele de à facie un debatu generali àsà o facutu cu Budgetu „intriegu àsà o facutu cu budgetu Ministeriumilor singularilor, „àsà o facutu cu proiectu legi despre modificazione câteva §-rol „legi defensioniei, si in debatele àceste tiene cuvintari carie „câta unu se tragie preste duo hòrie, si pe urma àstà linis- „cieste tempu, si pe urma àstà intentiunea regimului nimi- „cieste ca se nu póte organisa reformile salutarice, opositia „ieste tiranu mulcimi, cu purtatu lui predazie si tempu, si „proventu patrii ca cuvintarile ciele lunge in tóta vára consum „1000 fl.“

BCU Cluj / Central University Library Cluj
 „Pârtea sprigunitare regimului nu voind à lungi debatele, „se tine in passivitate, si à rareor responde à là cuvintarele „gôle, da tóta de unà cand responde, nimicieste argumentile „lor; chàr bunu patrii, si folosu concitoienilor poronciesc à „incungiurà tóta occasione prelungitaria.“

„In pregiurelire scrise sint cauza, ca in sesonu trecutu, „àsà putimu resultatu so àretàt, si resultatu àceàsta ieste me- „ritu oppositionei.“

Budapest, 1. April 1882.

cu tóta reverentia

Bóer Antal
 országas képviselő.

* * *

Étã un act constituțional - parlamentar al deputatului boierilor din Țera Oltului, „Anti-Boier“, prin care acest petrefact autonom, sau ca se me folosesc d'un termin al lui

Aristoteles, acest „zoon politicon“, dă alegătorilor sei socoteală despre necapacitatea sa reprezentativă și despre sterilitatea legislativă a parlamentului din Buda-Pesta.

Actul se datează cu 1. Aprilie 1882 Nr. 2/1881—1884 adecă cu ziua nebunilor, și e greu de constatat, care e nebunul cel mai mare, autorul acelu act sau aceia cătră cari se adresează. Atâta stă, că decând se produce din zdrențe hârtie, creri omenești n'au învăluit atari zdrențe spirituali în hârtie ca ale lui Boier Antal.

Dacă parlamentul din Buda-Pesta se compune din legiuitori ca Boier Antal, atunci înțeleg diarele, cari ne spuneau că'n Buda-Pesta astă iarnă toate stradele bâșbăiau de câni turbați, cari se atacă altcum de astă bôlă numai în căldurile de véră. Și decă boierii din Țera Oltului, cetind raportul despre activitatea deputatului lor, n'au turbat, atunci legea noastră electorală pôte admite fără pericol și câni la urnă.

Altcum actul constituțional al deputatului Boier Antal are o dublă însemnătate: Una filologică, alta istorico-diplomatică. Din punct de orbire filologic, actul deputatului Boier Antal arată punctele de unire ale scôlei lui Cipariu cu scôla lui Titu Maiorescu. Iar ce privește stilul, decă limba română admite construcțiuni ca acelea, pe cari secrețiunea crerilor mâncați de molii ai lui Boier Antal le eternisează în raportul seu dătător de socôtă parlamentară, atunci e timpul suprem, ca tótă suflarea română se se alieze cât mai curënd într'o societate pentru maghiarisare.

Mult mai însemnată e valórea istorico-diplomatică a actului deputatului Boier Antal. Acest act conține un memorabil comentariu al tractatului dela Berlin, care de present îmbetă lumea atâta cu apă de Dunare. El esplică cugetele rezervate, cari au motivat pe Austro-Ungaria a se angaja la spargerea stân-

cilor dela Porțile-de-fer, pe spesele sale. Imperiul nostru, cu prostia deputatului Boier Antal, sparge mai sigur ca ori-care altă putere europeană stâncile dela Porțile-de-fer, cari împedecă atâta comunicațiunea pe Dunăre.

Monologul unui Vladică.

Am ajuns, ajuns în fine, ce de mult timp am dorit,
 Am ajuns la vlădicie, lefterie cu profit,
 Și cu ea la „far niente“, la pura comoditate,
 Pot dormi și mânca bine și a me mișca 'n palate.
 Vaza, lucrul de onóre, ce mai mult o prețuesc
 Împreună cu respectul, tóte-n mine le'ntrunesc.
 Nu mai am necesitate de-a sta cu pieptul la mésză
 Și cu gândul la pelin și la o friptură grasă,
 Căci friptura și nectarul me'ndopă neconținut
 Éra mésză ard'o focul — stée la ea cel scrintit;
 Adecă, la mésză plină, încărcată cu bucate
 Stau și eu fără de gréță — dar hârtiile spurcate
 Se nu-mi vină în ainte nice la iscălitură
 Căci sătul își de acelea, de și nu le-am dus la gură.
 Și cine se le și ducă, alea hârtii învechite
 Și de-o parte și de alta pline de praf și mângite?!
 Vine 'mi se strănut teribil numai cugetând la ele
 Dar se le mai iau și'n mână — nice mai vorbesc de ele!

Crede simpluța prostime că de-acea m'am înălțat
 La înalta funcțiune, la postul cest însēmnat
 Ca se fac minuni, și póte — pentru ca se me espun
 La vr'o întēmplare tristă! — ți-ai găsit, nu-s eu nebun!
 Ce mai am eu cu prostimea? Vadă ea cum va trăi,
 Bine că-mi ajunseiu scopul, apoi decă va cărti

Că nu-s bun, că-s șarlatan, că-s leneos, că's desfrénat,
 Că cu a mea 'naintare ea prea greu s'ar fi blamat,
 Ce am eu? Bată din gură, pân n'a mai puté vorbi,
 Jo-s vladică și ea i plévă, sântem quit. Ea póte sci
 Că posiția mea, rangul, și chieamarca, ce o am,
 O am din generositatea domnului meu de alt neam,
 Dēci, -aceluia se cade se-i servesc ca serv umil
 Mai ales in asta vreme, când trăim lumea April!

Acum pretinde prostimea dela mine lucruri mari
 Dar când fu la denumire-mi, proști au fost aceia cari
 Sberau în drépta și-n sténga, cum latră câinii la lună
 Că nu-s bun de vlădicie, că nu am purtare bună,
 Că-s un biped moleșit, ce m'am vëndut dracului
 Că uresc totu ce-i moștén, că-s amic viclénului,
 Că și limba mi-am scrintit'o și cu ea tivă și creri
 Și că aș fi aplicat la desfrénate plăceri;
 Ei gândesc că nu țin minte — me mir cum și pot pretinde
 Vr'un serviț dela acela cui nu-i dau nici o merinde!

Ei pretind se vęđ de scóle, de hotelele Minervei
 Se le fac se propășescă cum recere duhul ȓilei;
 Ți-ai găsit'o! Ori nu șciu eu bătaiă cât am mâncat
 Dela sārântocul Nuțu, dascalul nostru din sat
 Pân am învățat az buche, ér ajungând in gimnaz
 Am uitat póte secunda ce-mi făcea-atâta nēcaz?!
 Oh, când me gândesc la tóte ce prin scoli am petrecut
 Atunci aș voi cenușă se le fac într'un minut,
 Ci nu pot, asta me mîncă, nu pot se le prépădesc,
 Și cu fondurile lor o tréptă se-mi mai croese!
 Apoi mai este ceva. Toți mișeii căti șciu carte
 Poftesc ca ea se-i nutrécă, dela ea se aibă parte;

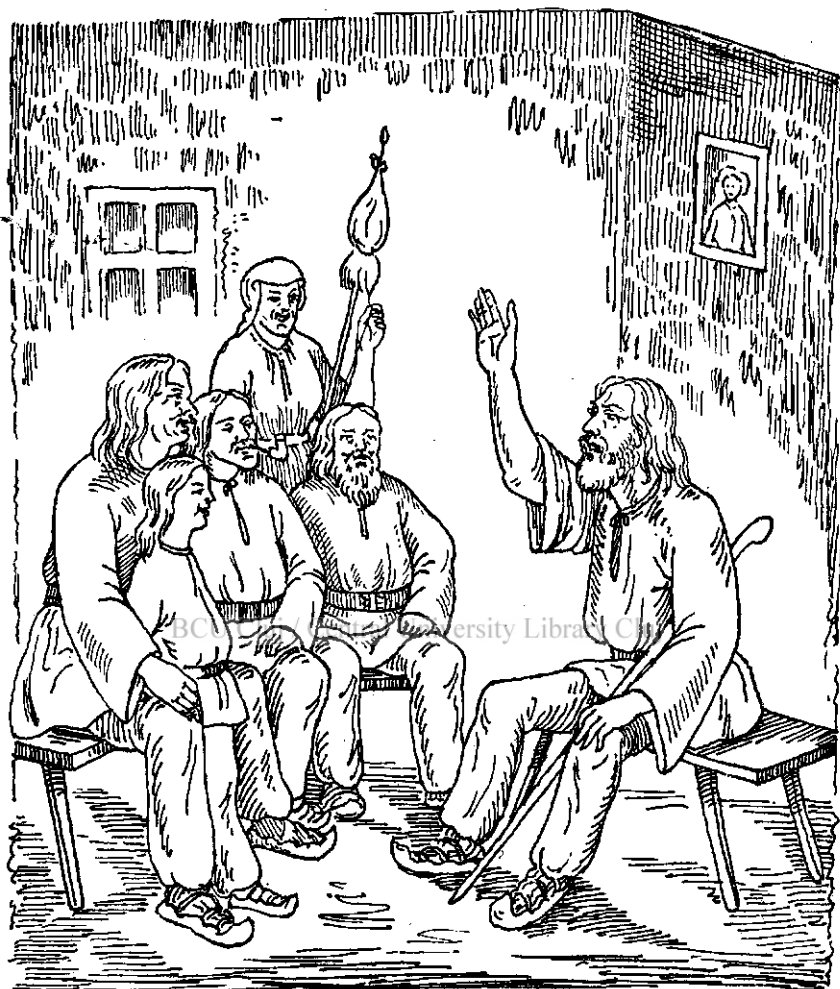
Și de unde se știu eu, că flămânzii cărturari
 Nu s'or rescula asupra-mi cu furiă de tâlhari
 Și mi-or cere alungarea in atare mănăstire
 Unde n'or mai fi cocóne ci moșnegi eșiți din fire?!
 Nu voiu deci se știu de scóle, de dascáli și profesori,
 Nu de-a prostimei cultură, nu, ȕic ȕieu de multe ori!

Mai pretind nerușinații, bătându- și ale loru piepturi
 Se apăr ale prostimei întipuitele drepturi,
 Și de loc nu reflectéză in necioplita lor minte
 Că domnilor se compete a mânca unse plăcinte.
 Pară-i bine mogicimei că mai au aer și apă
 Lângă cógea de mălaiu și codițele de cépa,
 Nu se mai tot tērguéscă ci muncind pitic se tacă
 Că dór nici domnii nu's proști dup'a lor capriț se facă;
 Gráu-i gráu și pléva pléva, așa a fost dela 'nceput
 Din pléva gunoiu se face, altcum nici că s'a putut!

Dar ce mai gândesc de-aceste, ce-mi mai fac atáta chin,
 Jancsi, adu carafina, dar ad'o plină cu vin . . .
 Imple Jancsi și ciubucul . . veđi coconița ce face
 Spune-i se vină nițel se-i spun vorba carea-i place.
 De ar cere óre cine la mine a fi 'ntrodus,
 Spune-i că Măria Sa de mult de-acasă s'a dus;
 Veđi așa, sēracă lume, mult mai poți tu fi deșértă
 Chiar ca un cap de călugēr și ca titva mea cea spartă!
 Scrisă in vlădicia lui Szabo, anul scrintiților, luna nebunilor.

Dr. Detunățescu.

Stan Pătitul.

Aseră mi-a cetit popa noua lege pentru tocmelile agricole din România. Și se veđi lucrul dracului, cel mai însemnat paragraf al acelei legi, care tracteză despre încheierea contractelor de jobăgie între arendași și țereni, cari nu știu ceti și scrie, pörtă numărul 13, adecă numărul lui Juda. Ține-te țerene — cugetam în mine — o se te'nvețe a ceti și scrie!

Acı mi-a venit a-minte povestea despre un curelar din București. Băiatul din prăvălia unui vestit și tare cercetat

curelar din București, a observat într'o zi, că óre-cine a cumpărat din prăvălie o șea pe cont. Nevenindu-i numele cumpărătorului a-minte, a întrebat pe stăpănu-so, ce e de făcut cu șéua neplătită? Stăpănu-so i-a diș atunci: Treci șéua în contul tuturor mușteriiilor, că cu timpul se va afla el cine a cumpărat șéua în așteptare. Băiatul a făcut așa!

Dup'un timp îndelungat întreabă curelarul pe băiat: Ce-i cu șéua? Băiatul îi respunde: Până acum numai 37 de mușterii au plătit șéua!

Urzică Scandalografescu.

Mulțămită lui Dumnezeu și nestrămutatei credințe în misiunea noastră civilisatorie a barbarismului oriental, am avea acum un nou ministru al deficitelor comune. Szlávy, în considerarea, că pentr'un antre de 200. milioane de fluturi d'ai bancei austro-maghiare, zburăți din poliglotele pungi ale contribuenților dualistici, am fi privit destul la comedia din Bosnia

și Herzegovina, fără se știm în al cui profit am adus această jertfă, strigând: „Aussi möcht i“ și-a luat frunză-n buză din Viena lăsând postul seu în deșertăciune. Lunea și opozițiunea parlamentului din Budapesta credea, că Szlávi nefiind însurat nu va avea următori. S'au încelat. Secolul nostru e secolul minunilor. Societățile pentru maghiarizare, compuse fiind din toate zdrențele naționalităților nemaghiare de sub coróna St. Stefan produc maghiari originali și-i presentă publicității de curați următori ai lui Arpad. Pentru-ce Slávy, nefiind însurat se n'aibă următori? Uti figura docet, iată Kállay ca următor legitim al lui Slávy strigă: Hic sum!

Că locul lui Slávi s'a umplut iar cu'n maghiar e lucru mai mult ca natural, devreme-ce din popórăle Austro-Ungariei neci unul n'a dat probe de capacitate la administrarea deficitelor ca fii lui Arpad.

Sub ministrul deficitelor comune Slávy am pacificat Boznia și Herzegovina deja de trei ori, numai dracul că nu știm încă ale cui sunt aceste provincii. Cu cele 20. de milióne de fluturi valută dualistică, votați próspeți de delegațiunile noastre, suntem acum în stare a mai pacifica acele provincii încă de câteva ori, și decă nu obvin lucruri neprevădute, cu suma acésta va avea ministrul deficitelor noastre destul până la tómnua viitoare. Acésta cu atâta mai sigur pentru-că, afară de miliția noastră, suflet de om nu se mai află-n Bosnia și Herzegovina și așa sub noul regim al lipselor noastre finanțari în afaceri comune, regrutarea în acele provincii fără greutate se va putea efeptui.

Deși Kállay trece d'o capacitate de mâna a treia, totuși nutrim speranța dualistică, c'acestui Hercule îi va succede a ne scóte din perplexitățile noastre bosniaco-herzegovenice, cari în dieta din Budapesta a produs atâta larmă de dobe

turcești. Speranța noastră cu atâta e mai motivată, cu cât diarele susțin că Kállay ar fi un demn bastard al lui Szlávy și așa din ce vom face mai multă ordine în Boznia și Herze-govina, disordinea va crește.

Mie ce e drept mi-ar fi mai plăcut decă, cum se da cu nepărerea, lui Szlávi i-ar fi urmat baronul Coronini în administrațiunea deficitelor comune, pentru-că atunci am fi fost mai mult îndreptățiți a exclama: „Finis coroninit opus“!

* * *

Areopagal vechilor greci nóptea fabricând legi, desbaterile lui nu strebătéu la lumina zilei. Areopagul pseudo-loyoliștilor din Piscul Târnavelor, la lumina zilei încercându-se în fabricațiunea de canóne vice-greco-resăritene, nóptea vaticanului din Roma n'a conces ca desbaterile lui se se lumineze batăr de códa cometului, care, amăsurat ordinului de drum prescriș de astronomi, trece de present și pe de-asupra mănăstirei din Blaj ș'a fabricii de spirt a lui Mendel.

Areopagul Uniților, spre deosebire de alte făuriști cano-nice, botezat după taina pipei țiganului: „Concil provincial“ s'a adunat. Numărul găinilor ș'al curcilor dela curtea metro-poliei din Blaj arată c'a mâncat. Registrele poliției din Blaj, cari lipsesc, în rubrica: „Streini“ arată că areopagul s'a finit. Întrebe însă ori-cui îi place ce s'a petrecut în acel areopag și neci acei cărunți dignitari ierarchici, cari provéd seminariul din Blaj cu apa recerută la plămădirea țipăilor, cu tóte că se bucură de cele mai desvoltate urechi, cari ar face onóre oricărui reverendisim, nu vor fi în stare a afirma c'a auđit ceva pozitiv.

Ceca-cc Gazeta Transilvaniei înghite și Observatoriul infundă despre concilul provincial, aceea pe ulița plăcintelor din Blaj

o cântă deja toți cocoșii de rost, dér de cântatul esta găinile gr. catolice rămân fără ou și clocile devin celibe!

Cine în Blaj și jurul sufragane posedă un aparat de cugetare constituțională, anti-greco-loyolă, și are puterea d'a pune acest aparat în mișcare logică, acela a priori trebuie se-și dică: Conciliul provincial din Piscul Târnavelor e vițelul de aur dela piciorul muntelui Sinaii, pe care Aron-Vancea și ceilalți preoți se'nceacă al vërșa din cerceii credinței unui popor purtat de nas, dér pe care Moise coborându-se cu tablele legii din muntele Vatican, îl va zdrobi cu desevrșire!

Videant celibes!

* * *

În fine tot opul se'ncoronéză d'un sfârșit. Cu 31. Maiu corpurile legiuitoare ale României, dupa-ce au făcut limbricilor o mare concurență în prelungiri, și-au dat de cap, pe care opozițiunea li l'au tăgăduit cu atâta stăruință. Până la toamna viitoare corpurile legiuitoare vor sërba sezonul cel mort. În restimpul acesta capul lui Jupiter nu va crepa și din el nu vor sări Minerve de fasonul tocnelilor agricole etc. Țereanul român, care sub durata legiferecăturilor a asudat în fața fiecărui deputat 28 de franci la zi și acesta în recompensa teoriilor perirei de fôme după dreptul comun, întră în vacanță și dreptul perirei de fome-l va executa în praxă.

Mari curuciferi, mari oficiari, comandori și napoleondori, boeri, finanțieri și alți bicheri, ca întepați de strechia lui Tudor Vladimirescu, cu ghutura-și vor părăsi patria, și leii români își vor încerca vitejia lor pela rolinele băilor europene precând leii dela Plevna vor răgni în sudorea feței lui Adam după mămăliga de tôte zilele. Ce fac însă hoții și tâlharii'n România sub decursul căldurilor tropice? Când în România

eu a-și fi cameră și senatul s'ar numi Scandalografescu, eu nu m'a-și fi putut despărți de mine fără d'a lăcrăma 3. paragrafi în interesul siguranței publice :

§. 1. Pe stradele publice ale capitalei țării ș'a altor orașe, nime nu este îndreptățit a fi omorît sau jăfuit.

§. 2. Cine în contra acestei legi, se lasă se-l omóre sau se se jăfuiască, se pedepsește cu închisóre până la 3. luni și'n casuri repetite cu muncă în ogne până la 3. ani.

§. 3. Hoții și tâlharii respectivi sânt oblegați a se denunța poliției locale cu 3. zile mai nainte de comiterea faptei, pentru-că la din contra nime nu-i va prinde.

* * *

Rău cu Rău, dér mai bine cu brău roșu, ȕesi-i mai îngust decât al lui Cunțan!

Pe strada Măcelarilor din Sibiiu cresc meritele ca ciupercile. Nime nu se mai cutéză a intra din piéta cea mare în strada Măcelarilor fără pericol d'a se pomeni ieșind în strada Poplăcei mari cu brău roșu preste buric. Ce e drept, Rău nu e cel mai mare Malum față de Peior al lui Cunțan, dér când cugetă omul la popa Pessimus din Reșinari, atunci temerea e motivată, că neorusticul Hipi dela pórtă Turnului, care bântuie stradele strigând: „N'aveți trócă de clomunit jupâneso“, în loc de șerpar, pórtă scobele dep'un brău roșu, și acțiunile clomănitului de troci, la bursa ierarchiei gr. or. se urcă preste al pari.

Prorocul Bileam

Despre celebritățile sinodului arhidieceșan gr. or. din Sibiiu.

Deputatul Cristea Miklos. Cine nu cunoște p'acest Obercărâmidar al opiniunii publice în acele părți ale biserecei resăritene, cari se luminază de întunecimea Telegrafului Roman?! Vestea lui ajunge dela testamentul lui Șaguna până la prima Aprilie a anului jurisprudenților, cari țin la doctrina, că marele Andreiu a fost cu mintea sănătoșă când a făcut ulterioara dispoziție despre persoana ad libitum-conducătoare a Telegrafului Roman.

Activist în politica mare, pasivist în redactarea Telegrafului Roman, nihil-ist în poziția sa ierarchică, ca sănt părinte sinodal, rangéză Cristea Miklos între acei lunatici, cari cred, că câinii, cari latră la stele, au absolvat toți studiile astronomice.

* * *

Deputatul Zacharie, unul din acei patru făurari pe cari Jehova i-a arătat prorocului Zacharia. — Veți Zacharia Cap. 1 St. 21. — El e deputatul tractului Androchelului, unde a fētat scrofa'n clopot. Dreptul d'a representa p'acest tract în sinódele archidiecesane l'a căpētat deputatul Zacharie, când s'a însurat, ca zestre, și-l execută cu consciositatea purceilor, cari odinióră au înlocuit limba clopotului din Androchel.

Pentru deputatul Zacharie sinódele archidiecesane sânt aceea, ce exprimă Zacharie prorocul la Cap. 14. Stich 16! „Serbarea corturilor“. În tot decursul sesiunilor sinodale el jōcă în cafenēua „Albrecht“ preferanț, și decâte-ori are sept maior în roșu, rar se-ntēmplă, ca întereșele biserecei gr. or. se nu triumfeze.

* * *

Deputatul Anania Trombitaș, un bărbat cu mult zel d'a posedea multă trecere, numera odinióră între acei covaci dogmatici, cari și-au fost propus d'a forostroi din constituțiunea noastră bisericescă piróne organice pentru întărirea biserecei ș'a scólei archidiecesane, dér urcând opera sa până la suprema potență a nērođiei, înloc de piróne organice s'a pomenit cu zgură de pițigoiu.

De present functionéză deputatul Anania Trombitaș în interesul propriei sale existențe, ca referinte în consistoriul

scolar archidieceșan, și pînăcînd școala n'a putut face nimica din el, acum a apucat școala pe mîna lui ca s'o reguleze.

* * *

Deputatul Simion Popescu, o paliță de telegraf îmbrăcată-n reverendă, altcum un X al doctrinei Sântului Basilia, fără mătănii și fără camilavcă.

Darviniștii afirmă c'a existat un moment, în care omenismul s'a rupt de dobitocism și visul s'a prefăcut în cunoștința de sine. Din contra canoniștii gr. or. analisînd ființa ierarchică a deputatului Simion Popescu, nu sînt încă în stare a constata: Unde se finește la acest hermafrodit canonic popa și unde începe călugărul. Pînă acum singur croitoriul, care i-a făcut reverendele, l'a trecut în contul „Soll“ cu caracterul „popă“, și singur sprijinul ce'l dă vîduvelor, cu deosebire celor tinere, lu'ndreptățește la numele „călugăr“.

Activitatea sinodală a deputatului Simion Popescu se mișcă în cele mai înalte sfere. Cînd se scólă în picioare, spre a pleda o sântă cauză în sinod, el vorbește din o înălțime aprópe de Dumneșeu, și ceialalți sânti părinți sinodali dispar față de el, ca mușunóiale de soboli față de muntele Surul.

Popescu Simion numără între acei teologi homeopatici, cari din o picătură de esență dogmatică fac un lac de apă molivită, în care: „Pnevma din Niceno-Constantinopolitanum“ lipsită de barca minței sântóse, se innécă fără scăpare.

* * *

Deputatul Dr. Borcea, licențiat în pravilă dela facultatea din Foltea, fiscal consistorial și defensor matrimonial sau pe românește: „Lucus a non lucendo“, s'a trimis în sinodul archidieceșan de încrederea cercului alectoral al Deeșului

unde după-cum ne spun ȋiarele din China, e atăt de cunoscut și popular, ca și popa Platoș în cercurile mai înalte ale diplomației europene.

Dr. Borcea numeră între cei mai vechi sânti părinți sinodali, cari dela începutul constituțiunei năstre bisericești a conlucrat cu rar zel la ruina archidiecesei. Și decă există ceva ce iar putea cauza muștrări de cuget, acel ceva nu pôte fi alta, decăt faptul, că el a fost unul dintre acei matadori, care prin jocul de „Hause“ la bursa alegerii de metropolit din 1875, au dus mitra lui Popea la „Krach“!

* * *

Deputatul N. Popovici, unul dintre cei mulți: „Vici“ care ezerciteză drepturile reprezentative în sinodul nostru archidieceșan prin acea parte a trupului, cu care alți muritori mai puțin meritați pentru biserică și scólă, șed. De multele îngrijiri pentru binele biserecei ș'al scôlei, reverenda lui, în acea parte, care nu se frécă de scaun, a luat colórea bróștelor cu țăst, iar incăt privește partea reverendei din regiunile reversului, acésta infătiseză o oglindă, care reflectéză sincer fructele activității constituționali ale tuturor pițigoilor.

Deputatul N. Popovici nu vorbește în sinod și de aceea meritele lui pe terenul parlamentarismului nu se aud. Posterității e rezervată chestia d'a prețui meritele lui caștigate pe calea sinodaliității. Veniva timpul când istoria va constata, că deputatul Popovici a călătorit din Orăștia până la Sibiu pe III. clasă a călei ferate, dér pentru binele biserecei a cuitat la epitropia archidieceșană banii de drum după tarifa de clasă a II.

(va urma.)

Cocóna Gurădulce.

Câț! Așadér s'ar fi împărțit și diplomele expozițiunii noastre naționale din August 1881. Mițuluc! Damele premiate de înțelepciunea protecțională a comitetului expozițiunii s'au meritat de diplome cel puțin prin o eroică așteptare. Câț! A fi femeie ș'a aștepta nouă luni după diplomă fără se-ți sai din pele, sau cel puțin fără se opărești vrun membru din comitetul expozițiunii aruncându-i o ólă cu apă ferbinte preste glavă, însemnează cel mai mare eroism în învingerea patimilor femeiești. Câț! Se mai dăcă cineva că damele române pórta pěr lung și minte scurtă. Poftim se dovedescă membrii comitetului expozițiunii naționale că n'au pěr lung! Câț!

Me mir de nerăbdarea móșei „Gazeta Transilvaniei“ ș'a altor móșe cu mustațe cum nu pot aștepta acestea nașterea memorandumului național-român. Cât! Firește, dela umbrirea din Maiu 1881 până ađi a trecut mai mult de nouă luni, der trebuie băgat de samă că fructul național a fost căđut p' o babă, care ametind lumea cu flénca, în urmă a beut „vutky“ și la 5. luni a lăpădat. Cât! Așa cel puțin acuma lumea română va veni la mintea lui Dupăplóiecăpeneag, că bábele care béu vutky și la buric pórtă nod de knută, nu-s pentru prásila națională. Cât!

Cocóna Sfecla, primindu-și pentru o fustă, care n'a văđut apa decând s'a topit cânepa, din care era făcută, diploma meritată, a plesnit cu ea pe bărbatu-so preste fălci, de tóte laudele, ce erau exprimate în diplomă fi curgcu păreu preste obraz, ș'a strigat Cde / resuna tótă vecinătatea Clu Na, mânăto imputită cu juriu cu tot, da acum se-mi dați voi diplomă, când tótă lumea și-a uitat, că și eu mi-am trimis fusta la expozițiunea națională?! Cât! Bărbatu-so încântat de meritele diplomatice ale nevestei sale, a prins o curea de soiul potânelor și a măsurat pe spetele destinsei cocóne rama pentru diploma expozițiunei naționale, iar până ceea ceea, cocóna Sfecla și-a muiat fusta. Cât!

Veđi, cât de târđiu, dér omul tot se bucură, când meritele lui se-ncoronéză cu diplomă. Mițuluc!

Din afurisăniile lui Radu Ciubuc.

Ploile, gerul, și ostenețele dela Plevna se te ajungă, și după-ce un glonț ți-a luat mâna cea dreaptă, în cea stângă se porți o jalbă d'ale celor 800 din Ilfov și Vlașca, cântându-ți o palmă de loc ca se-ți hodinești ôsele!

Câștigul de 40,000 franci din loteria pentru incendiați se-l faci, și când vei ridica păralele, se te'ntâlnești cu-n agent d'ai poliției din București!

Ca lui Prometeu dupa apă, așa se-ți ardă limba după rēcórea constituțională a concilului din Blaj, și Papa dela Roma se-ți stâmpere para focului!

Sfredel se ți se facă barba ca a popii Platoș, și Chedivul Filaret-Mufti-Pașa se ți-o descurce!

Quos ego? Mănia lui Dumnezeu l'a ajuns pe cel fără de lege de pe insula Caprera! Ceea-ce Noi demult am prorocit și dorit s'a întâmplat: Păgânul Garibaldi s'a ars de para focului! Ce e drept în timp ne-am înșelat. Noi credeam, că va arde batăr cu trei zile mai nainte.

Dixi et savaladi animam meam. Etiam vos filii laudate Dominum vestrum:

Papam Patrem Patrum.

Iubitul meu Bartolomeiu!

Sosindu-mi dela America admirabilul aparat patentat, care oprește vacile d'a mișca cõda când le mulgi, te suspendez din greul post al unui Vacădecodăprotoțitor sufragan, iar în recompensa marilor merite, ce ți-ai câștigat pe terenul sterperei vacilor, exprimându-ți sincera mea mulțămită și recunoștință, te denumesc: „Mare Archivițial al ordinului nostru: „Ugerul cu doue țite“ liberându-te de taxe.

Filaret Mofhuri
archiugerar sufragan.

Dlui R. în B. Țici e'un număr din Calic face 3 fl. Veți, eu sum cu mult mai ieftin, dau 12 numeri pentru 3 fl. și tot nu aflu cumpărători.

Amice P-r. Dacă-n inima ta mai bat 3 fl. aduți aminte, că n'ai plătit abonamentul pro 1882.

Avis pentru DD. învățători etc.

Pentru 50 de strigături d'ale poporului nostru, cum se obicinuesc la joc și ospete, dăm trimițetorului Calicul p'un an întreg sau îi solvim 3 fl. în bani numărați. Asemenea onorăm 20 de anecdote, istorioare picante din popor. Cât de scurte cu atât mai bune.

A se adresa la :

Redacțiunea Calicului.

Abonament la Calicul.

Cu 1. Iuliu st. v. 1882 se începe un nou abonament la Calicul. Prețul se vede în fruntea foii. Rugăm pe toți acci P. T. Domni, cari au prenumerat numai pe primul semestru a-și înnoi abonamentul până la finea acestei luni.

Preoților și învățătorilor precum și altor indiviți săraci, adresându-se către redacțiunea foii noastre, li se vor face prețuri scădute. Pe credit Calicul nu se expedează.

Acci P. T. Domni cari nu voiesc a mai prenumera sunt rogați a ne retrimite Nr. 7. Nefăcând acésta, li se va espeda cuitanța abonamentului pe al II-lea semestru cu rambursă (recepere postală).

Administrațiunea Calicului.